

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217221656
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217221656.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04, Bratislava, IČO: 47 233 516, v mene ktorej koná ako konateľka advokátka JUDr. Andrea Cviková, proti žalovanému: Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX/XX W., o zaplatenie sumy 1 910,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 04. júla 2018 č.k. 14Csp/374/2017-44 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. januára 2019 č.k. 14Csp/374/2017-87 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 268,01 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 268,01 eura od 26.07.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 32,78%.

1.1. Pri rozhodovaní vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého strany sporu uzavreli dňa 29. 01. 2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1 500 eur, krátený o sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, teda úver bol poskytnutý vo výške 1 350 eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver mesačnými splátkami vo výške 47,43 eura, v trvaní 42 mesiacov. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného žalobca zosplatnil poskytnutý úver, čo oznámil žalovanému písomným podaním zo dňa 15. 06. 2015, ktoré oznámenie žalovaný neprevzal v odbernej lehote a podanie bolo vrátené odosielateľovi dňa 13. 07. 2015.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 261 ods. 6 písm. d/, § 497, § 499 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie“) a § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“).

1.3. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetom konania bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je

súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, z ktorého dôvodu je nevyhnutná aplikácia ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

1.4. Preskúmaním úverovej zmluvy dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné pre absenciu, resp. nesprávne uvedenie údajov zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (neuvedenie termínu konečnej splatnosti), považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi ako veriteľovi vznikol nárok len na vrátenie sumy rozdielu medzi tým, čo žalovanému titulom spotrebiteľského úveru poskytol (suma 1 500 eur po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur) a tým, čo žalovaný titulom spotrebiteľského úveru už uhradil (suma 81,99 eura), teda na zaplatenie sumy 1 268,01 eura. Súd prvej inštancie považoval za dôvodnú žalobu i v časti uplatneného úroku z omeškania zo sumy 1268,01 eura odo dňa 26. 07. 2015 (zosplatenie úveru) do zaplatenia, keď žalobca si úrok z omeškania uplatnil v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vo výške nepresahujúcej výšku zákonného úroku z omeškania vyplývajúcu z Nariadenia. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď vypočítajúc pomer úspechu a neúspechu strán sporu, žalobcovi ako v spore úspešnejšej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,78% (žalobca mal v spore úspech v rozsahu 66,39% a žalovaný mal v spore úspech v rozsahu 33,61%). O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v časti trov konania napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca. Namietal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o absencii údaje o konečnej splatnosti úveru, poukazujúc na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017. Konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyložil vnútroštátnu úpravu, a to spôsobom, ktorý odporuje záveru Súdneho dvora EÚ. Konečná splatnosť úveru nepredstavuje náležitosť, ktorá by mohla byť dôvodom bezúročnosti úveru. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úničné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona o spotrebiteľských úveroch a táto náležitosť bola zo zákonnej úpravy vypustená. S touto náležitosťou nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa.

2.1. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúci z článku E., ods. 4.5. zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky, uvedený v oznámení o schválení úveru, je zároveň termínom konečnej splatnosti a tiež spôsobom vyplývajúcim zo splátkového kalendára, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Poukazujúc na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok, je toho názoru, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať, čo bolo zo strany žalobcu splnené.

2.2. Navrhuje zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak že žalobe odvolací súd vyhovie aj v časti, ktorej ju súd prvej inštancie zamietol.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

6. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že účastníci uzavreli dňa 29. 01. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, a to na základe žiadosti žalovaného a oznámenia žalobcu, ktorým žalovanému oznámil schválenú výšku úveru 1 500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výšku mesačnej splátky úveru 47,43 eura (Lz toho 35,71 eura istina a 11,72 eura úroky), poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur, dátum prvej splátky dňa 02. 03. 2015, poslednej splátky dňa 02. 08. 2018, periodicitu mesačnú, dátum splatnosti 02., ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 26,01%, priemernú RPMN ku dňu podpísania zmluvy 36,30%, schválenú výšku revolvingu 1500 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 1 500 eur, výšku mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 47,43 eura, predpokladanú RPMN po vykonaní revolvingu 26,01%, úverový limit 1 500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. úver, úroky a poplatok za poskytnutie úveru v sume 2 142,06 eura, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytovaní služieb v sume 1 451,52 eura, ročnú úrokovú sadzbu úveru 18,08%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,05%. 6.1. Pre porušenie zmluvných podmienok zo strany žalovaného, žalobca dňa 26. 07. 2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, keď žalovaný na predmetnom úvere zaplatil iba sumu 81,99 eura. Žalovaná suma 1 910,07 eura predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku.

6.2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhlásil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodu absencie údajov o konečnej splatnosti úveru. Žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1 268,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 26. 07. 2015 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

6.3. V zamietajúcej časti sa s rozsudkom súdu prvej inštancie nestotožnil žalobca, ktorý ho v tejto časti napadol odvolaním. Namietal, že konečná splatnosť úveru nemusela byť vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora EÚ uvedená, avšak v zmluve bola uvedená počtom splátok a dátumom, ku ktorému mal žalovaný splátky hradiť.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, odvolania žalobcu, dospel k záveru o predčasnosti vydaného rozhodnutia a v konečnom dôsledku aj jeho nepreskúmateľnosti.

7.1. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že záväzkový vzťah účastníkov konania posúdil ako vzťah vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý sa aplikujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. S týmto záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Naopak, nestotožnil sa s jeho záverom, že predmetný úver je pre absenciu termínu konečnej splatnosti bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29. 01. 2015, ktoré v zmysle zmluvných dojednaní, článku 2.2. tvorí súčasť zmluvy o úvere. V predmetom oznámení je uvedený dátum poslednej splátky úveru 02. 08. 2018. Zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti úveru obsahovala (prípadne sa dala aj odvodiť z počtu splátok, ktoré sú v zmluve uvedené), z tohto dôvodu preto súd prvej inštancie nemohol žalobu žalobcu vo zvyšnej časti (nad priznanú sumu), zamietnuť. Súd prvej inštancie zamietajúcu časť, najmä jej špecifikáciu v napadnutom rozsudku úplne opomenul zdôvodniť.

7.2. Odvolací súd, majúci na zreteli efektívnosť a hospodárnosť konania, skúmal, či je možné za daného skutkového stavu, ako ho zistil súd prvej inštancie, podrobiť prieskumnej činnosti odvolaním napadnutú zamietajúcu časť rozsudku. Súd prvej inštancie túto časť rozsudku vôbec nezodôvodnil a v preskúvanom spise sa nenachádza žiadna špecifikácia žalovanej sumy. Sám žalobca v podanej žalobe si nárokuje na zaplatenie sumy 1 910,07 eura, ktorá predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku, pričom úplne absentuje výpočet úroku, t.j. do akého dátumu si žalobca uplatnil úrok z úveru a v akej výške. Keďže súd prvej inštancie v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie a ustanovenie § 295 CSP dáva súdu oprávnenie vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, odvolací súd nemal dostatok informácií a dôkazov o časti žaloby, ktorú súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodnú. Z tohto dôvodu preto nemohol zmeniť napadnutý rozsudok a bolo potrebné v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7.3. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní (rozhodovať bude iba o zamietajúcej časti), bude vychádzať zo špecifikácie dlžnej sumy, ktorú mu predloží žalobca, opätovne posúdi zmluvné podmienky posudzovanej zmluvy o úvere, zabezpečí dôkaz o tom, v akej výške žalobca poskytol úver žalovanému (či mu na účet

zaslal sumu 1 500 eur, resp. 1350 eur). V prípade, ak bol poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur uhradený znížením sumy úveru, poskytnutého žalovanému, t.j. že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky iba v sume 1350 eur, je potrebné (tak, ako to už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku rozhodol), vychádzať zo sumy poskytnutého úveru vo výške 1350 eur. Ďalej je potrebné podrobiť prieskumnej činnosti, či tento poplatok bol započítaný do RPMN, z akej sumy poskytnutého úveru vychádzal žalobca pri výpočte RPMN, či bol do tejto sumy započítaný aj predmetný poplatok. Zo zmluvy o úvere, ako aj z oznámenia vyplýva, že so žalovaným mala byť uzavretá Dohoda o poskytnutí služby, ak dohoda bola uzavretá, túto podrobí prieskumnej činnosti z hľadiska spotrebiteľského, či nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a z tohto aspektu žalobca špecifikuje, akú výšku jednotlivých splátok úveru mal žalovaný platiť. Ďalej súd prvej inštancie zabezpečí špecifikáciu žalovanej dlžnej sumy, najmä vyčíslenia úroku z úveru a to aj z pohľadu, do akej doby (dátumu) bol v žalobe uplatnený úrok z úveru, či bol uplatnený iba do zosplatnenia, alebo aj po zosplatnení. Výšku úroku je potrebné presne špecifikovať. V prípade, že úrok z úveru bol žalobcom uplatnený iba do zosplatnenia, podrobí prieskumnej činnosti jeho výšku a následne rozhodne o tomto nároku žalobcu.

7.4. Až po vykonaní vyššie uvedených dôkazov, súd prvej inštancie opätovne vo veci (v napadnutej zamietajúcej časti), rozhodne. Rozhodnutie riadnym spôsobom, podľa § 220 CSP odôvodní tak, že v prípade podaného odvolania bude odvolacím súdom preskúmateľné. Zároveň rozhodne aj o náhrade trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).